

Arrest

nr. 179 771 van 19 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en een soennitische moslim van Arabische afkomst. U bent geboren in Bagdad (provincie Bagdad) op 25 april 1987. Uw ouders gaven u de naam W.(...) naar één van hun christelijke burens die dezelfde naam droeg. Tot 2003 heeft u in de wijk Al Beya'a, in het district Rasheed, in Bagdad gewoond. Na de val van het regime in 2003 ging u regelmatig naar het buitenland, voornamelijk naar Syrië, om aan de moeilijke situatie die was ontstaan door oorlog en conflicten in uw thuisland te ontsnappen. In Syrië was er een Iraakse vrouw, M.(...), die u een en ander over haar katholiek geloof vertelde. Ondertussen had u in Bagdad samen met uw broer en een partner een winkel van vrouwenkledij in de wijk Saidiyah, eveneens in het district Rasheed, geopend.

Rond het jaar 2006, tijdens een van uw bezoeken vanuit Syrië naar Bagdad, lieten kwaadwillige sjiitische vrienden van uw wijk u bewust getuige zijn van het neerhalen van een toren van een soennitische moskee. U werd door hen onder druk gezet om te ontkennen dat deze soennitische moskee het huis van Allah zou zijn en om u respectloos uit te drukken over deze moskee.

Toen het conflict in Syrië steeds gewelddadiger werd, rond 2012, keerde u terug naar Bagdad waar u bleef wonen, met uitzondering van enkele korte verblijven in Turkije en Libanon. In Bagdad liep u echter in de kijker van de sjiitische milities, omdat u hield van mooie auto's, mooie kleren, omdat u naar luide muziek luisterde en regelmatig alcohol dronk.

Op 23 maart 2014 werd er bij uw thuis een dreigbrief van de sjiitische milities Asa'eb Al Haq bezorgd, waarin u nasibi (ongelovige, scheldwoord voor soennieten) werd genoemd. Er werd u verweten soennitische gewapende groeperingen te helpen en u werd aangemaand om ofwel met deze militie samen te werken, ofwel de buurt met uw gezin te verlaten. Hierop vluchtte u samen met uw gezin naar de nabijgelegen wijk Saidiyah, naar het huis van een oom. Op 24 maart diende u klacht in, maar dit leverde niets op.

Een maand later, op 23 april 2014 heeft u via de luchthaven van Bagdad Irak verlaten. U vloog naar Turkije, waar u ongeveer een jaar bent gebleven. Op 10 augustus 2015 bent u vanuit Turkije via de Middellandse Zee naar Europa gekomen. Op 25 augustus 2015 bent u in België aangekomen en de volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Na uw vertrek werd de buurt Saidiyah in Bagdad nog gevaarlijker waardoor uw familieleden zich gedwongen zagen hun buurt te verlaten en naar een vluchtelingenkamp te gaan in het dorp Amaryat in Falluja (provincie Anbar).

Toen u een tijd in het centrum in Antwerpen verbleef, besloot u meer te weten te willen komen over het christendom, waartoe u zich al aangetrokken voelde vanaf de tijd dat u M.(...) kende in Syrië, en kwam u in contact met het Bijbelhuis in Antwerpen, een evangelische geloofsgemeenschap. U besloot niet langer als moslim te willen leven, maar u te verdiepen in het christelijke geloof. Sinds oktober 2015 begon u dan ook wekelijks lessen over het geloof te volgen in het Bijbelhuis en werd u vertrouwd gemaakt met enkele basisprincipes van het christelijke geloof.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag heeft u volgende documenten ingediend: uw originele paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van de woonstkaart van uw moeder, een kopie van de voedselrantsoenkaart van uw gezin, de ingediende klacht bij de politie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in uw woonplaats in Bagdad vervolging vreesde vanwege leden van de sjiitische militie Asa'eb Al Haq die u uit uw buurt verjoeg. Bovendien vreest u door uw bekering naar het christendom in Irak vervolgd te worden.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast door het feit dat uw relaas onwaarschijnlijkheden en merkwaardigheden bevat en dat het bovendien maar moeilijk in overeenstemming gebracht kan worden met de door u neergelegde documenten. Verder beschikt het CGVS ook over verdere bronnen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondergraven.

In de eerste plaats is de manier waarop u zich gedroeg in de door u geschetste omstandigheden maar weinig aannemelijk. U geeft aan dat u in de overwegend sjiitische buurt waar u woonde in het openbaar alcohol dronk en luide muziek afspeelde (Gehoorverslag CGVS, p. 15). U kwam aan de controlepunten waar u zichtbaar een blikje bier liet staan (Gehoorverslag CGVS, p. 13: "Ja, ik verberg dat niet. Ik laat een blikje van bier naast mij in de auto staan. Als ik aan een checkpoint kom, met hun uniforms en die zagen mij zo gewoon, soms met een vriendin en een bier, die worden gek van mij.") Dat u werkelijk dit soort gedrag zou hebben tentoongespreid als soenniet in bijzijn van de sjiitische milities is niet erg waarschijnlijk. U was immers perfect op de hoogte van de sektarische spanningen in uw buurt in Al Beya'a, een overwegend sjiitische wijk. U had namelijk in het verleden al aan den lijve ondervonden dat er hier sektarische spanningen waren, in het bijzonder toen zogenaamde sjiitische vrienden u dwongen getuige te zijn van de aanval op een soennitische moskee (Gehoorverslag CGVS, p. 12). Dat u goed op de hoogte was van de moeilijke omstandigheden in uw buurt blijkt ook uit het feit dat u precies wist welke milities in uw buurt actief waren, namelijk Asa'eb Al Haq, en het Mehdi-leger, informatie die overeenkomt met wat terug te vinden is in bronnen waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier (Gehoorverslag CGVS, p. 15; "Security situation Baghdad – The Shia militias", p. 25, zie blauwe map).

Bovendien beschikt het CGVS ook over verdere sterke aanwijzingen die aantonen dat in de dagen na het krijgen van de dreigbrief u nog ander onvoorzichtig gedrag vertoonde, dat opnieuw allerm minst strookt met de door u aangehaalde vrees. Tijdens uw interview op het CGVS gaf u aan niet over een Facebookprofiel te beschikken, aangezien dit gezien de vervolging die u meemaakte te gevaarlijk zou

zijn (Gehoorverslag CGVS, p. 7). Het volstaat echter om uw voornaam en stamnaam in te geven op Facebook, namelijk 'W.(...) Al-Z.(...)' om uit te komen op een bestaand profiel, waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat het u toebehoort. Niet alleen bent u duidelijk herkenbaar op de profielfoto en op andere foto's, maar verdere details bevestigen dat het om uw profiel gaat. Zo is de aangeduide woonplaats Antwerpen (u verblijft in het opvangcentrum te Broechem, in de provincie Antwerpen), en komen verschillende meldingen van verplaatsingen overeen met wat in uw paspoort kan worden teruggevonden (20 oktober 2013 Bagdad-Beirut; 6 januari 2014, Beirut-Bagdad; 7 maart 2014 Amman-Bagdad; 23 april 2014 Bagdad-Ankara; zie bijgevoegde afdrucken blauwe map). Uit dit Facebookprofiel blijkt dat u zich in de nadagen van de gekregen dreigbrief op openbare plaatsen bevond en hierover ook publiceerde op uw Facebookprofiel. Zo postte u op 25 maart 2014, een dag na het krijgen van de brief, een foto van uzelf en een vermoedelijk bevriend persoon waarop te zien is dat u zich in een café of restaurant bevindt en becommentarieerde u dit met een emoticon, meer bepaald met een smiley (zie bijgevoegde afdruk, blauwe map). Het bericht vermeldt ook dat jullie zich in de wijk Al Qadisiya, in Bagdad bevinden. Deze post is opmerkelijk om verschillende redenen. Eerst en vooral is het al verbazingwekkend dat u op de dag na de bedreiging die uw leven omgooide en waardoor u uw buurt moest verlaten door middel van een emoticon aangeeft dat u zich tevreden voelt. Verder bleek u zich dan ook nog in een duidelijk openbare plaats (een café of restaurant) te bevinden in de aan al Beya'a grenzende wijk Hayy Al Qadisiyah. Het feit dat u zich de dag na het krijgen van de dreigbrief naar een openbare plaats in een andere wijk hebt begeven, terwijl u nochtans verklaarde na het ontvangen van de brief meteen te zijn gevlucht naar de woonst van uw oom in de wijk Saidiyah (Gehoorverslag CGVS, p. 11), is op zijn minst vreemd te noemen en is niet het gedrag dat men kan verwachten van iemand die werkelijk op de vlucht is voor sjiiitische milities. Ten derde is het ook opvallend dat u zich niet alleen naar die plaats begaf, maar dit dan ook nog eens publiceerde op uw openbaar Facebook-profiel, waardoor uw bereikbaarheid voor uw belagers nog vergrootte. In de dagen die erop volgen publiceerde u overigens nog verschillende berichten vanuit de wijk Qadisiyah (zie o.a. bericht Facebook 2 april en 8 april 2014, zie afdrucken blauwe map), en gaf u bovendien ook twee keer aan dat u zich hebt begeven naar de Iraqi hunting club, namelijk op 27 maart 2014 en op 1 april 2014 (berichten Facebook 27 maart en 1 april 2014, zie afdrucken blauwe map). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraqi hunting club één van de meest bekende clubs van Bagdad is (zie artikel, "Drinking in Danger: Bagdad" en "The Iraqi Hunting Club flourishes", in blauwe map). Kortom, deze posts zijn niet verenigbaar met uw verklaringen en betekenen een ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging vanwege deze militieleden.

Er moet ook opgemerkt worden dat de documenten die u voorlegt om uw asielrelaas te ondersteunen een aantal aberraties bevatten die afbreuk doen aan hun waarachtigheid en daarmee ook twijfels doen rijzen over de betrouwbaarheid van uw verklaringen. Wat de dreigbrief zelf betreft, waarvan zich een kopie in het door u neergelegde klachtdossier bevindt, dient opgemerkt te worden dat de vers uit de Koran die vanboven aan de brief staat een fout bevat in het Arabisch (zie opmerking vertaler). Het is maar weinig waarschijnlijk dat de militiegroep Asa'eb Al Haq werkelijk dit soort fout zou maken in de hoofding van een dreigbrief die ook nog eens religieuze inhoud bevat en dit doet dan ook afbreuk aan de waarachtigheid van deze brief. Verder dragen beide getuigenissen van uw twee sjiiitische burens, eveneens aanwezig in het klachtdossier, de datum van 3 maart 2014, terwijl de gebeurtenissen waarover ze een getuigenis aflegden zich pas op 24 maart voordeden. Dat in beide gevallen door de noterende politiemedewerker dezelfde fout zijn gemaakt in dergelijke officiële documenten, zet de waarachtigheid van deze voorgelegde documenten verder op de helling en werpt een verdere schaduw op de betrouwbaarheid van uw verklaringen. Wat betreft het klachtdossier dient hoe dan ook te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op het feit dat uw verklaringen ongeloofwaardig worden bevonden, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Zij bovendien opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd, waardoor de bewijswaarde van deze stukken hoe dan ook uiterst relatief is.

Wat de inhoud van de brief van Asa'eb Al Haq betreft, dient overigens nog opgemerkt te worden dat het toch wel merkwaardig is dat deze militie u zou uitnodigen met hen samen te werken, zoals blijkt uit de zin in de dreigbrief: of met ons werken of de woning en gebied verlaten binnen enkel één week en zoals u ook tijdens uw interview aangaf (Gehoorverslag CGVS, p. 13: Die willen dat heel veel mensen met hun werken. Vooral jonge mannen in dezelfde leeftijd.). Volgens u koesterden de milities nochtans een diepe haat tegenover u (Gehoorverslag CGVS, p. 13), gevoed door het feit dat u soenniet was en dat u zich in hun ogen onbetamelijk gedroeg, zoals hierboven al uitgelegd. Dat zij vanuit dit uitgangspunt met u zouden willen samenwerken is dan ook allesbehalve geloofwaardig. Bovendien blijkt uit informatie

waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ("COI Focus: Irak: Rekrutering door Popular Mobilization Units/al- Hashd al- Shaabi" , zie blauwe map), dat steeds meer personen zich gedurende de afgelopen jaren (vrijwillig) hebben aangemeld bij sjiiitische milities. Daarnaast zou er geenszins gedwongen rekruteringen plaatsvinden. Gezien het groot aanbod van (vrijwillige) leden bij deze milities, is het dan ook onwaarschijnlijk dat zij een soenniet, die bovendien kennelijk niet gemotiveerd is zouden proberen te overtuigen voor hen te werken. Deze gang van zaken is allesbehalve aannemelijk.

Verder moet nog opgemerkt worden dat het bijzonder merkwaardig is dat op de hogervermelde Facebookpagina door de tijd heen boodschappen verschenen die telkens expliciet en uitsluitend naar sjiiitische aspecten van de islam verwijzen. Op 14 november 2013 postte u bijvoorbeeld nog een foto van mensen die deelnemen aan de sjiiitische Ashura-herdenkingsdag (zie afdruk blauwe map). Op een foto die gepost werd op 15 november 2013 ziet men u terwijl u aan het koken bent ter ere van een feest van Hoessein, die voornamelijk binnen de sjiiitische strekking wordt vereerd, en berichten van 15 oktober 2015, 24 juli 2015 en van 11 december 2015 verwijzen eveneens telkens naar Hoessein (zie afdrukken blauwe map). Omgekeerd zijn geen boodschappen gevonden die specifiek naar de soennitische geloofsstrekking verwijzen. Deze verwijzingen naar de sjiiitische geloofsstrekking op uw Facebookpagina kunnen alleen maar doen twijfelen aan de correctheid van uw beweringen dat u werkelijk tot de soennitische strekking behoort en tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk door sjiiitische milities werd belaagd in Bagdad. U heeft in dit verband dan ook geen gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie aannemelijk kunnen maken.

Ook wat uw beweerde wens zich tot het christendom te bekeren betreft, moeten een aantal kanttekeningen geplaatst worden. Zo haalt u aan dat u sinds oktober 2015 wekelijks les volgt over het christelijke geloof in het Bijbelhuis en was u weliswaar in staat enkele basisconcepten uit het christendom naar voren te schuiven, waaronder vergiffenis, zelfopoffering, het eeuwige leven en de verwerping van de vergeldingswet (oog om oog, tand om tand), waar u ook telkens opnieuw naar verwees, maar wanneer u een eenvoudige vraag werd gesteld zoals in welke periode van het jaar christenen de geboorte van Jezus vierden, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS Gehoorverslag, p. 18). Pas later in uw interview, wanneer u gevraagd werd of u dan geen feest vergelijkbaar met het Paasfeest had gevierd in uw geloofsgemeenschap, antwoordde u bij benadering door te zeggen: 1/1, de kerstvakantie (Gehoorverslag CGVS, p. 20), waarna u dan uiteindelijk toch enkele aspecten van het feest dat u in de gemeenschap meevierde in herinnering kon brengen (Gehoorverslag CGVS, p. 20). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS dan nog eens gevraagd werd naar de geboortedatum van Christus, nadat eerst een korte pauze werd genomen, citeerde u uiteindelijk toch 25 december (Gehoorverslag CGVS, p. 21). Op de vraag waarom u dit antwoord niet eerder in het interview had gegeven, toen het u de eerste keer gevraagd werd, zei u ter verantwoording dat u eerder in het interview enkel gevraagd werd sinds wanneer Christus was geboren, waardoor u niet op deze vraag had kunnen antwoorden (Gehoorverslag CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring, aangezien u weldegelijk expliciet naar een periode van het jaar werd gevraagd. Meer nog dan het feit dat u zich de precieze datum van het kerstfeest niet herinnerde, is het vooral tekenend dat u in eerste instantie meteen verwees naar het feit dat u deze kennis nog niet had opgedaan (CGVS Gehoorverslag, p. 18, Dat weet ik niet. Ik heb nog niet alles gestudeerd. In de korte toekomst ga ik dat allemaal bijleren.), eerder dan terug te vallen op uw eigen ervaringen als christen in uw geloofsgemeenschap. Uw aarzelende antwoorden op deze eenvoudige vraag naar een van de hoogtepunten van het christelijk liturgisch jaar, werpen bijgevolg een schaduw op de authenticiteit van uw intenties om zich te bekeren.

Verder valt het op dat u amper in staat was om open vragen over Bijbelverhalen te beantwoorden. Wanneer u vragen werden gesteld over wat u aansprak in de bijbel, viel u immers steeds terug op dezelfde hogergenoemde algemene concepten en waren uw antwoorden over het algemeen weinig overtuigend. Op de vraag wat uw lievelingsverhaal is uit de bijbel, antwoordde u: vergiffenis, waarmee u dus weer teruggreep naar een van die verzameling basisconcepten die u eerder al vermeld had (Gehoorverslag CGVS, p. 17). Bij een verwijzing naar verdeling van het brood, kon u dan wel een aantal zaken over het Laatste Avondmaal vermelden (Gehoorverslag CGVS, p. 17-18), maar wanneer u kort daarna nog eens werd gevraagd of er een verhaal is dat u bijzonder had getroffen, antwoordde u: Het is genoeg dat hij [Christus] het eeuwige leven garandeert. (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Ook wanneer u gevraagd werd naar een lievelingsfiguur of personage uit de bijbel, geraakte u niet verder dan: De opoffering die Jezus ons heeft aangeboden (Gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit uw antwoorden bleek geenszins dat u op eigen initiatief had gelezen in de bijbel of dat u, indien u dit toch zou hebben gedaan, iets van die persoonlijke lectuur was bijgebleven. U kon overigens ook maar twee van de vier evangelisten van het Nieuwe Testament opnoemen, en dan nog met enige aarzeling (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Nochtans zei u de bijbel op de dag van uw interview bij u te hebben en ook dat dit u blij

maakte (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Het heeft er met andere woorden alle schijn van dat u zich inderdaad een aantal concepten uit het christendom heeft eigengemaakt, mogelijkerwijs dankzij het onderwijs in het Bijbelhuis, maar dat u verder de beschikbare middelen zoals de bijbel niet of nauwelijks heeft aangegrepen op zoek naar persoonlijke beleving van uw nieuwe geloof. Hierdoor moet men zich ernstige vragen stellen bij de oprechtheid van uw innerlijke beleving als christen.

Zij tenslotte nog opgemerkt dat gedurende het hele gesprek op het CGVS sprake was van 'katholicisme' en dat u geen enkele keer preciseerde dat de geloofsgemeenschap waar u zich bij aansloot echter het evangelisch christendom aanhangt, zoals blijkt uit de website van het Bijbelhuis (zie doc Bijbelhuis, blauwe map; Gehoorverslag CGVS, p. 15-21). Dat u dit niet spontaan opmerkte terwijl dit in de geloofsgemeenschap die u aanhangt zonder twijfel als fundamenteel wordt beschouwd, roept ook vragen op bij uw oprechte betrokkenheid bij uw gemeenschap.

Hierbij komt nog dat hetzelfde Facebookprofiel, waarvan eerder al sprake was, de twijfels die men zich bij uw oprechtheid als beginnende bekeerling kunt stellen, verder bevestigt. Zo heeft u bijvoorbeeld nog op 11 december 2015, toen u dus volgens uw verklaringen al was begonnen met het bezoeken van het Bijbelhuis en uw bekeringsproces al was ingezet, een foto gepost van de Medina-moskee in Saudi-Arabië, een onmiskenbare verwijzing naar de islam (zie afdruk 11 december 2015, blauwe map). Dit is gezien de context van uw bekeringsproces toch bijzonder verbazingwekkend aangezien u tijdens uw interview verschillende keren uitlegde dat u voor het christendom koos omdat dat zo fundamenteel verschilt van de islam die u verwerpt (Gehoorverslag CGVS, p. 10, 16, 17, 18). Dat u de dag na het posten van de moskee, op 12 december 2015, dan een foto van een kerstboom postte verandert niets aan de zaak. Een kerstboom heeft immers weinig of geen religieuze betekenis, en het is overigens bekend dat in Irak amper onderscheid wordt gemaakt tussen het kerstfeest en Nieuwjaar en het nieuwjaarsfeest vaak als Kerstmis benoemen (zie blauwe map: Nadia Al Sultani, *Baghdad Stories: An Iraqi-American memoir*, ebook uitgave zonder pagina-aanduiding, 2015). Ook in de jaren voordien postte u berichten met de boodschap Merry Christmas op uw Facebook, waarop uw vrienden u dan antwoordden met Gelukkig nieuwjaar (zie afdruk blauwe map). Dat u tijdens uw bekeringsproces dergelijke boodschappen zou hebben gepubliceerd op uw Facebook, haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw bekering verder onderuit.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het feit dat u in Bagdad daadwerkelijk de vervolging van sjiiitische milities moet vrezen, noch aan het feit dat u bij terugkeer naar Irak de vervolging van milities dient te vrezen vanwege een bekering naar het christendom.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de

strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 34; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para. 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Iraakse veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij

viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen.. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgefallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in

de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Iraakse burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Iraakzen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 4 juni 2015 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze documenten (paspoort, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, stembadge, woonstkaart van uw moeder, rantsoenkaart) staven alleen maar de identiteit van u en uw gezinsleden, maar die stond verder niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Voor zover verzoeker de nietigverklaring van de bestreden beslissing vraagt, moet worden gewezen op het volgende.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/3 van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen alsmede voor de beslissing die toepassing maakt van artikel 52, § 2, 3° tot 5°, § 3, 3°, § 4, 3° of van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing *in casu* betreft een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 3 november 2015. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld en er zal enkel tot vernietiging worden overgegaan in het geval dat er aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel, en van “*de motiveringsverplichting*” genomen uit de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

3.2 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.3 De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van

een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.4 In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in uw woonplaats in Bagdad vervolging vreesde vanwege leden van de sjiiitische militie Asa’eb Al Haq die u uit uw buurt verjoeg. Bovendien vreest u door uw bekering naar het christendom in Irak vervolgd te worden.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast door het feit dat uw relaas onwaarschijnlijkheden en merkwaardigheden bevat en dat het bovendien maar moeilijk in overeenstemming gebracht kan worden met de door u neergelegde documenten. Verder beschikt het CGVS ook over verdere bronnen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondergraven.

In de eerste plaats is de manier waarop u zich gedroeg in de door u geschetste omstandigheden maar weinig aannemelijk. U geeft aan dat u in de overwegend sjiiitische buurt waar u woonde in het openbaar alcohol dronk en luide muziek afspeelde (Gehoorverslag CGVS, p. 15). U kwam aan de controlepunten waar u zichtbaar een blikje bier liet staan (Gehoorverslag CGVS, p. 13: “Ja, ik verberg dat niet. Ik laat een blikje van bier naast mij in de auto staan. Als ik aan een checkpoint kom, met hun uniforms en die zagen mij zo gewoon, soms met een vriendin en een bier, die worden gek van mij.”) Dat u werkelijk dit soort gedrag zou hebben tentoongespreid als soenniet in bijzijn van de sjiiitische milities is niet erg waarschijnlijk. U was immers perfect op de hoogte van de sektarische spanningen in uw buurt in Al Beya’a, een overwegend sjiiitische wijk. U had namelijk in het verleden al aan den lijve ondervonden dat er hier sektarische spanningen waren, in het bijzonder toen zogenaamde sjiiitische vrienden u dwongen getuige te zijn van de aanval op een soennitische moskee (Gehoorverslag CGVS, p. 12). Dat u goed op de hoogte was van de moeilijke omstandigheden in uw buurt blijkt ook uit het feit dat u precies wist welke milities in uw buurt actief waren, namelijk Asa’eb Al Haq, en het Mehdi-leger, informatie die overeenkomt met wat terug te vinden is in bronnen waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier (Gehoorverslag CGVS, p. 15; “Security situation Baghdad – The Shia militias”, p. 25, zie blauwe map).

Bovendien beschikt het CGVS ook over verdere sterke aanwijzingen die aantonen dat in de dagen na het krijgen van de dreigbrief u nog ander onvoorzichtig gedrag vertoonde, dat opnieuw allerm minst strookt met de door u aangehaalde vrees. Tijdens uw interview op het CGVS gaf u aan niet over een Facebookprofiel te beschikken, aangezien dit gezien de vervolging die u meemaakte te gevaarlijk zou zijn (Gehoorverslag CGVS, p. 7). Het volstaat echter om uw voornaam en stamnaam in te geven op Facebook, namelijk ‘W.(...) Al-Z.(...)’ om uit te komen op een bestaand profiel, waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat het u toebehoort. Niet alleen bent u duidelijk herkenbaar op de profielfoto en op andere foto’s, maar verdere details bevestigen dat het om uw profiel gaat. Zo is de aangeduide woonplaats Antwerpen (u verblijft in het opvangcentrum te Broechem, in de provincie Antwerpen), en komen verschillende meldingen van verplaatsingen overeen met wat in uw paspoort kan worden teruggevonden (20 oktober 2013 Bagdad-Beirut; 6 januari 2014, Beirut-Bagdad; 7 maart 2014 Amman-Bagdad; 23 april 2014 Bagdad-Ankara; zie bijgevoegde afdrukken blauwe map). Uit dit Facebookprofiel blijkt dat u zich in de nadagen van de gekregen dreigbrief op openbare plaatsen bevond en hierover ook publiceerde op uw Facebookprofiel. Zo postte u op 25 maart 2014, een dag na het krijgen van de brief, een foto van uzelf en een vermoedelijk bevriend persoon waarop te zien is dat u zich in een café of restaurant bevindt en becommentarieerde u dit met een emoticon, meer bepaald met een smiley (zie bijgevoegde afdruk, blauwe map). Het bericht vermeldt ook dat jullie zich in de wijk Al Qadisiya, in Bagdad bevinden. Deze post is opmerkelijk om verschillende redenen. Eerst en vooral is het al verbazingwekkend dat u op de dag na de bedreiging die uw leven omgooide en waardoor u uw buurt moest verlaten door middel van een emoticon aangeeft dat u zich tevreden voelt. Verder bleek u zich dan ook nog in een duidelijk openbare plaats (een café of restaurant) te bevinden in de aan al Beya’a grenzende wijk Hayy Al Qadisiyah. Het feit dat u zich de dag na het krijgen van de dreigbrief naar een openbare plaats in een andere wijk hebt begeven, terwijl u nochtans verklaarde na het ontvangen van de brief meteen te zijn gevlucht naar de woonst van uw oom in de wijk Saidiyah (Gehoorverslag CGVS, p. 11), is op zijn minst vreemd te noemen en is niet het gedrag dat men kan

verwachten van iemand die werkelijk op de vlucht is voor sjiiitische milities. Ten derde is het ook opvallend dat u zich niet alleen naar die plaats begaf, maar dit dan ook nog eens publiceerde op uw openbaar Facebook-profiel, waardoor uw bereikbaarheid voor uw belagers nog vergrootte. In de dagen die erop volgen publiceerde u overigens nog verschillende berichten vanuit de wijk Qadisiyah (zie o.a. bericht Facebook 2 april en 8 april 2014, zie afdrucken blauwe map), en gaf u bovendien ook twee keer aan dat u zich hebt begeven naar de Iraqi hunting club, namelijk op 27 maart 2014 en op 1 april 2014 (berichten Facebook 27 maart en 1 april 2014, zie afdrucken blauwe map). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraqi hunting club één van de meest bekende clubs van Bagdad is (zie artikel, "Drinking in Danger: Bagdad" en "The Iraqi Hunting Club flourishes", in blauwe map). Kortom, deze posts zijn niet verenigbaar met uw verklaringen en betekenen een ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging vanwege deze militieleden.

Er moet ook opgemerkt worden dat de documenten die u voorlegt om uw asielaanvraag te ondersteunen een aantal aberraties bevatten die afbreuk doen aan hun waarachtigheid en daarmee ook twijfels doen rijzen over de betrouwbaarheid van uw verklaringen. Wat de dreigbrief zelf betreft, waarvan zich een kopie in het door u neergelegde klachtdossier bevindt, dient opgemerkt te worden dat de vers uit de Koran die vanboven aan de brief staat een fout bevat in het Arabisch (zie opmerking vertaler). Het is maar weinig waarschijnlijk dat de militiegroep Asa'eb Al Haq werkelijk dit soort fout zou maken in de hoofding van een dreigbrief die ook nog eens religieuze inhoud bevat en dit doet dan ook afbreuk aan de waarachtigheid van deze brief. Verder dragen beide getuigenissen van uw twee sjiiitische bureaus, eveneens aanwezig in het klachtdossier, de datum van 3 maart 2014, terwijl de gebeurtenissen waarover ze een getuigenis aflegden zich pas op 24 maart voordeden. Dat in beide gevallen door de noterende politiemedewerker dezelfde fout zijn gemaakt in dergelijke officiële documenten, zet de waarachtigheid van deze voorgelegde documenten verder op de helling en werpt een verdere schaduw op de betrouwbaarheid van uw verklaringen. Wat betreft het klachtdossier dient hoe dan ook te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op het feit dat uw verklaringen ongeloofwaardig worden bevonden, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Zij bovendien opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd, waardoor de bewijswaarde van deze stukken hoe dan ook uiterst relatief is.

Wat de inhoud van de brief van Asa'eb Al Haq betreft, dient overigens nog opgemerkt te worden dat het toch wel merkwaardig is dat deze militie u zou uitnodigen met hen samen te werken, zoals blijkt uit de zin in de dreigbrief: of met ons werken of de woning en gebied verlaten binnen enkel één week en zoals u ook tijdens uw interview aangaf (Gehoorverslag CGVS, p. 13: Die willen dat heel veel mensen met hun werken. Vooral jonge mannen in dezelfde leeftijd.). Volgens u koesterden de milities nochtans een diepe haat tegenover u (Gehoorverslag CGVS, p. 13), gevoed door het feit dat u soenniet was en dat u zich in hun ogen onbetamelijk gedroeg, zoals hierboven al uitgelegd. Dat zij vanuit dit uitgangspunt met u zouden willen samenwerken is dan ook allesbehalve geloofwaardig. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ("COI Focus: Irak: Rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi", zie blauwe map), dat steeds meer personen zich gedurende de afgelopen jaren (vrijwillig) hebben aangemeld bij sjiiitische milities. Daarnaast zou er geenszins gedwongen rekruteringen plaatsvinden. Gezien het groot aanbod van (vrijwillige) leden bij deze milities, is het dan ook onwaarschijnlijk dat zij een soenniet, die bovendien kennelijk niet gemotiveerd is zouden proberen te overtuigen voor hen te werken. Deze gang van zaken is allesbehalve aannemelijk.

Verder moet nog opgemerkt worden dat het bijzonder merkwaardig is dat op de hogervermelde Facebookpagina door de tijd heen boodschappen verschenen die telkens expliciet en uitsluitend naar sjiiitische aspecten van de islam verwijzen. (...) Op een foto die gepost werd op 15 november 2013 ziet men u terwijl u aan het koken bent ter ere van een feest van Hoessein, die voornamelijk binnen de sjiiitische strekking wordt vereerd, en berichten van 15 oktober 2015, (...) verwijzen eveneens telkens naar Hoessein (zie afdrucken blauwe map). Omgekeerd zijn geen boodschappen gevonden die specifiek naar de soennitische geloofsstrekking verwijzen. Deze verwijzingen naar de sjiiitische geloofsstrekking op uw Facebookpagina kunnen alleen maar doen twifelen aan de correctheid van uw beweringen dat u werkelijk tot de soennitische strekking behoort en tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk door sjitische milities werd belaagd in Bagdad. U heeft in dit verband dan ook geen gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie aannemelijk kunnen maken.

Ook wat uw beweerde wens zich tot het christendom te bekeren betreft, moeten een aantal kanttekeningen geplaatst worden. Zo haalt u aan dat u sinds oktober 2015 wekelijks les volgt over het christelijke geloof in het Bijbelhuis en was u weliswaar in staat enkele basisconcepten uit het christendom naar voren te schuiven, waaronder vergiffenis, zelfopoffering, het eeuwige leven en de verwerping van de vergeldingswet (oog om oog, tand om tand), waar u ook telkens opnieuw naar verwees, maar wanneer u een eenvoudige vraag werd gesteld zoals in welke periode van het jaar christenen de geboorte van Jezus vierden, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS Gehoorverslag, p. 18). Pas later in uw interview, wanneer u gevraagd werd of u dan geen feest vergelijkbaar met het Paasfeest had gevierd in uw geloofsgemeenschap, antwoordde u bij benadering door te zeggen: 1/1, de kerstvakantie (Gehoorverslag CGVS, p. 20), waarna u dan uiteindelijk toch enkele aspecten van het feest dat u in de gemeenschap meevierde in herinnering kon brengen (Gehoorverslag CGVS, p. 20). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS dan nog eens gevraagd werd naar de geboortedatum van Christus, nadat eerst een korte pauze werd genomen, citeerde u uiteindelijk toch 25 december (Gehoorverslag CGVS, p. 21). Op de vraag waarom u dit antwoord niet eerder in het interview had gegeven, toen het u de eerste keer gevraagd werd, zei u ter verantwoording dat u eerder in het interview enkel gevraagd werd sinds wanneer Christus was geboren, waardoor u niet op deze vraag had kunnen antwoorden (Gehoorverslag CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring, aangezien u weldegelijk expliciet naar een periode van het jaar werd gevraagd. Meer nog dan het feit dat u zich de precieze datum van het kerstfeest niet herinnerde, is het vooral tekenend dat u in eerste instantie meteen verwees naar het feit dat u deze kennis nog niet had opgedaan (CGVS Gehoorverslag, p. 18, Dat weet ik niet. Ik heb nog niet alles gestudeerd. In de korte toekomst ga ik dat allemaal bijleren.), eerder dan terug te vallen op uw eigen ervaringen als christen in uw geloofsgemeenschap. Uw aarzelende antwoorden op deze eenvoudige vraag naar een van de hoogtepunten van het christelijk liturgisch jaar, werpen bijgevolg een schaduw op de authenticiteit van uw intenties om zich te bekeren.

Verder valt het op dat u amper in staat was om open vragen over Bijbelverhalen te beantwoorden. Wanneer u vragen werden gesteld over wat u aansprak in de bijbel, viel u immers steeds terug op dezelfde hogergenoemde algemene concepten en waren uw antwoorden over het algemeen weinig overtuigend. Op de vraag wat uw lievelingsverhaal is uit de bijbel, antwoordde u: vergiffenis, waarmee u dus weer teruggreep naar een van die verzameling basisconcepten die u eerder al vermeld had (Gehoorverslag CGVS, p. 17). Bij een verwijzing naar verdeling van het brood, kon u dan wel een aantal zaken over het Laatste Avondmaal vermelden (Gehoorverslag CGVS, p. 17-18), maar wanneer u kort daarna nog eens werd gevraagd of er een verhaal is dat u bijzonder had getroffen, antwoordde u: Het is genoeg dat hij [Christus] het eeuwige leven garandeert. (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Ook wanneer u gevraagd werd naar een lievelingsfiguur of personage uit de bijbel, geraakte u niet verder dan: De opoffering die Jezus ons heeft aangeboden (Gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit uw antwoorden bleek geenszins dat u op eigen initiatief had gelezen in de bijbel of dat u, indien u dit toch zou hebben gedaan, iets van die persoonlijke lectuur was bijgebleven. U kon overigens ook maar twee van de vier evangelisten van het Nieuwe Testament opnoemen, en dan nog met enige aarzeling (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Nochtans zei u de bijbel op de dag van uw interview bij u te hebben en ook dat dit u blij maakte (Gehoorverslag CGVS, p. 18). Het heeft er met andere woorden alle schijn van dat u zich inderdaad een aantal concepten uit het christendom heeft eigengemaakt, mogelijkkerwijs dankzij het onderwijs in het Bijbelhuis, maar dat u verder de beschikbare middelen zoals de bijbel niet of nauwelijks heeft aangegrepen op zoek naar persoonlijke beleving van uw nieuwe geloof. Hierdoor moet men zich ernstige vragen stellen bij de oprechtheid van uw innerlijke beleving als christen.

Zij tenslotte nog opgemerkt dat gedurende het hele gesprek op het CGVS sprake was van 'katholicisme' en dat u geen enkele keer preciseerde dat de geloofsgemeenschap waar u zich bij aansloot echter het evangelisch christendom aanhangt, zoals blijkt uit de website van het Bijbelhuis (zie doc Bijbelhuis, blauwe map; Gehoorverslag CGVS, p. 15-21). Dat u dit niet spontaan opmerkte terwijl dit in de geloofsgemeenschap die u aanhangt zonder twijfel als fundamenteel wordt beschouwd, roept ook vragen op bij uw oprechte betrokkenheid bij uw gemeenschap.

Hierbij komt nog dat hetzelfde Facebookprofiel, waarvan eerder al sprake was, de twijfels die men zich bij uw oprechtheid als beginnende bekeerling kunt stellen, verder bevestigt. Zo heeft u bijvoorbeeld nog op 11 december 2015, toen u dus volgens uw verklaringen al was begonnen met het bezoeken van het Bijbelhuis en uw bekeringsproces al was ingezet, een foto gepost van de Medina-moskee in Saudi-

Arabië, een onmiskenbare verwijzing naar de islam (zie afdruk 11 december 2015, blauwe map). Dit is gezien de context van uw bekeringsproces toch bijzonder verbazingwekkend aangezien u tijdens uw interview verschillende keren uitlegde dat u voor het christendom koos omdat dat zo fundamenteel verschilt van de islam die u verwerpt (Gehoorverslag CGVS, p. 10, 16, 17, 18). Dat u de dag na het posten van de moskee, op 12 december 2015, dan een foto van een kerstboom postte verandert niets aan de zaak. Een kerstboom heeft immers weinig of geen religieuze betekenis, en het is overigens bekend dat in Irak amper onderscheid wordt gemaakt tussen het kerstfeest en Nieuwjaar en het nieuwjaarsfeest vaak als Kerstmis benoemen (zie blauwe map: Nadia Al Sultani, Baghdad Stories: An Iraqi-American memoir, ebook uitgave zonder pagina-aanduiding, 2015). Ook in de jaren voordien postte u berichten met de boodschap Merry Christmas op uw Facebook, waarop uw vrienden u dan antwoordden met Gelukkig nieuwjaar (zie afdruk blauwe map). Dat u tijdens uw bekeringsproces dergelijke boodschappen zou hebben gepubliceerd op uw Facebook, haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw bekering verder onderuit.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het feit dat u in Bagdad daadwerkelijk de vervolging van sjiitische milities moet vrezen, noch aan het feit dat u bij terugkeer naar Irak de vervolging van milities dient te vrezen vanwege een bekering naar het christendom.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingewet worden toegekend. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te suggereren, verwijt de verwerende partij hem niet dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten heeft uitgelokt door zijn levensstijl bewust niet aan te passen aan de normen en waarden die de sjiitische milities aanwezig in zijn buurt voorstaan. Wel wordt door de verwerende partij terecht geoordeeld dat het gedrag dat verzoeker als soenniet zou hebben tentoongespreid in het bijzijn van de sjiitische milities weinig aannemelijk is, gelet op de aanwijzingen in verzoekers dossier dat hij niet onkundig kan zijn geweest van de sektarische spanningen in zijn buurt. Verzoeker brengt geen argumenten aan die zijn uiterst risicovolle houding ten aanzien van de sjiitische milities kunnen verklaren of verschonen. Het gegeven dat dermate onaannemelijk gedrag voor de sjiitische milities de aanleiding zou zijn geweest om verzoeker te viseren en bedreigen, maakt dat aan verzoekers voorgehouden vrees door hen te worden vervolgd in ernstige mate afbreuk wordt gedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor beweerde niet over een Facebookpagina te beschikken, kwestie van niet in de kijker te lopen van wie het op hem zou hebben gemunt (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). In het administratief dossier zijn evenwel schermafdrucken opgenomen die getuigen van het bestaan van een Facebookprofiel in hoofde van verzoeker (stuk 10, Landeninformatie, doc. 8). Deze vaststelling, waarop verzoeker in zijn verzoekschrift niet ingaat, is op zich reeds nefast voor zijn algehele geloofwaardigheid. De Raad is van oordeel dat deze verder in ernstige mate ondergraven wordt door de vaststelling dat hij in de dagen volgend op de ontvangst van de dreigbrief berichten postte op zijn Facebookpagina in het licht waarvan de door hem geschetste gang van zaken volstrekt ongeloofwaardig wordt. Vooreerst is er de foto van verzoeker en een tweede persoon in een café of restaurant die werd gepost op 25 maart 2014, daags na ontvangst van de dreigbrief, waarop verzoeker een ontspannen indruk maakt en die vergezeld gaat van een *smiley* en de plaatsaanduiding 'Hayy Al Qadisiyah'. Dat verzoeker zich vlak na de gebeurtenis die hem naar eigen zeggen heeft doen vrezen voor zijn leven schijnbaar onbezorgd in een uitgaansgelegenheid vertoont, en daar *nota bene* ruchtbaarheid aan geeft op zijn publiek toegankelijke Facebookpagina, strookt niet met het gedrag dat redelijkerwijze mag worden verwacht van iemand die werkelijk op de vlucht is voor sjiitische milities. Behalve voormelde foto blijken nog andere berichten na 24 maart 2014 te zijn gepost vanuit de wijk Qadisiyah, hetgeen afbreuk doet aan verzoekers bewering dat hij na ontvangst van de dreigbrief meteen gevlucht is naar het huis van zijn oom in de wijk Saidiyah (stuk 4, gehoorverslag, p. 11). Verzoekers betoog dat de verwerende partij deze Facebookberichten verkeerd interpreteert, in die zin dat de betrokken foto's reeds vóór 24 maart 2014 zouden zijn genomen maar pas later op Facebook werden geplaatst, overtuigt geenszins. Verzoeker licht niet toe, en de Raad ziet niet in, waarom hij indien deze foto's eerder zouden zijn genomen hij deze na het ontvangen van een dreigbrief op zijn Facebookprofiel zou plaatsen. Verzoeker toont ook op geen enkele wijze aan dat deze foto's eerder zouden zijn genomen en maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de verwerende partij er verkeerdelijk vanuit is gegaan dat de foto's op verzoekers Facebookpagina verschenen op de dag dat ze werden genomen.

Waar verzoeker opwerpt dat hij niet het slachtoffer mag worden van schrijffouten die door de opstellers van de door hem neergelegde documenten werden gemaakt, doet hij geen afbreuk aan de terechte opmerking dat de fout in het koranvers vermeld in de dreigbrief en het feit dat de twee getuigenissen aanwezig in het klachtdossier dateren van vóór de gebeurtenis waarop ze betrekking hebben van aard zijn de waarachtigheid van deze documenten op de helling te zetten.

Verzoeker doet geen afbreuk aan de informatie aanwezig in zijn administratief dossier waaruit blijkt dat er geen gedwongen rekruteringen plaatsvinden bij de sjiiitische milities in Irak in de mate dat hij zelf geen objectieve gegevens bijbrengt die deze conclusie kunnen tegenspreken. De algemene bewering dat de cijfers weergegeven in de COI Focus met de nodige voorzichtigheid dienen gehanteerd te worden gezien veel door de overheid gefilterd wordt is slechts een algemene bewering zonder enige objectieve grond. Omwille van hoger vermelde redenen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij door zijn gedrag in de kijker zou hebben gelopen van deze milities, laat staan dat dat dit gedrag verklaart waarom verzoeker persoonlijk zou zijn aangezocht om zich bij hen te voegen. De Raad acht het gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier en verzoekers eigen verklaringen volstrekt onaannemelijk dat een sjiiitische militie zou willen samenwerken met een soenniet die zich in hun ogen onbetamelijk heeft gedragen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de door hem neergelegde dreigbrief en het klachtdossier zijn asielrelaas ondersteunen, dient hij erop te worden gewezen dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd, waardoor de bewijswaarde van deze stukken hoe dan ook uiterst relatief is en zijn niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

De Raad merkt op dat verzoeker zijn verklaringen aangaande zijn interesse in en uiteindelijke bekering tot het christendom in zijn verzoekschrift herneemt. Het weze in dit verband vooreerst opgemerkt dat verzoeker geen opheldering verschaft met betrekking tot de vaststelling dat hij, waar hij zich tijdens zijn gehoor een aanhanger van het katholiek geloof betuigt, zich in België heeft aangesloten bij een geloofsgemeenschap die volgens de informatie in het administratief dossier het evangelische christendom aanhangt. Verzoeker bevestigt in tegendeel dat hij *“(b)ij zijn aankomst in België besloot (...) om het katholiek geloof verder te ontdekken en (...) in contact (kwam) met het Bijbelhuis in Antwerpen, een evangelische geloofsgemeenschap.”*. Dat verzoeker, die verklaart sinds oktober 2015 wekelijks lessen te volgen over zijn geloof in het Antwerpse Bijbelhuis en er vertrouwd te zijn gemaakt met enkele basisprincipes van het christelijke geloof, er zich niet bewust van is dat hetatholicisme en protestantisme twee fundamenteel verschillende stromingen zijn binnen het christendom, is niet aannemelijk en doet afbreuk aan verzoekers oprechte betrokkenheid bij de gemeenschap van het Bijbelhuis. Waar verzoeker aanvoert dat hij het met enkele vragen over zijn geloof iets moeilijker had, dat men van hem niet kan verwachten dat hij de bijbel van buiten kent of zich reeds alle principes eigen heeft gemaakt en dat hij zich op het ogenblik van zijn gehoor nog maar vijf maanden in het christendom had verdiept, werpt hij geen ander licht op de vaststelling dat verzoekers antwoorden op de vragen over zijn geloof niet getuigen van een actieve en oprechte beleving hiervan (stuk 4, gehoorverslag, p. 17, 18, 20, 21). In tegenstelling tot wat verzoeker suggereert, werden zijn antwoorden niet getoetst aan *“de kennis die Belgen opdoen bij het schoolgaan naar een christelijke school vanaf jonge leeftijd en de verplichte lessen omtrent dit geloof”*. Bij verzoeker werd immers niet louter naar kennis aangaande basisconcepten van het christendom gepeild – zo kan de datum van Kerstmis bezwaarlijk een detail worden genoemd –, maar tevens naar zijn persoonlijke beleving, meer bepaald waar hem gevraagd werd een passage uit de bijbel te noemen die hem bijzonder aanspreekt. Zelfs van iemand die zich nog maar vijf maanden verdiept in het geloof mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij er blijk van geeft de geloofsbronnen op eigen initiatief te raadplegen op zoek naar een persoonlijke beleving van zijn geloof, *quod non in casu*.

De Raad stelt op basis van het administratief dossier samen met de verwerende partij vast dat verzoeker op 11 december 2015, toen verzoekers bekeringsproces volgens zijn verklaringen reeds was ingezet, op Facebook een foto postte van de moskee van Medina in Saoedi-Arabië, hetgeen een onmiskenbare verwijzing naar de islam is. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt tevens dat

in Irak amper een onderscheid wordt gemaakt tussen Kerstmis en Nieuwjaar, zodat er niet zomaar vanuit mag worden gegaan dat verzoeker middels het posten van een foto van een kerstboom op zijn Facebookpagina uiting heeft willen geven aan zijn christelijke overtuiging. Waar de verwerende partij voormelde vaststellingen aangrijpt om te twijfelen aan de oprechtheid van zijn bekering tot het christendom, stelt zij zich dus niet zomaar in de plaats van verzoeker, maar baseert zij zich op objectieve gegevens aanwezig in het administratief dossier.

Verzoeker gaat niet in op de vaststelling dat de boodschappen op zijn Facebookpagina waarin expliciet en uitsluitend naar sjiiitische aspecten van de islam wordt verwezen afbreuk doen aan zijn bewering tot de soennitische strekking te behoren. In zoverre de verwijzingen naar de islam op zijn Facebookpagina betrekking hebben op de periode na zijn bekering tot het christendom, roepen zij eens te meer vragen op over de oprechtheid van deze bekering, te meer verzoeker tijdens zijn gehoor een duidelijke afkeer van de islam heeft laten blijken (stuk 4, gehoorverslag, p. 10, 16-18). In het licht van deze verklaringen is zijn bewering dat hij nooit zou hebben gezegd dat hij de islam reeds in december 2015 (de maand waarin hij nog een foto postte van de moskee van Medina) volledig uit zijn leven had gebannen louter *post factum*.

De foto's waarop verzoeker te zien is in de context van een christelijke gebedsplaats (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) en het videomateriaal (stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift) kunnen hoogstens aantonen dat verzoeker deelgenomen heeft aan activiteiten of bijeenkomsten georganiseerd door een christelijke gemeenschap. Het betreft hier evenwel momentopnames, die noch qua plaats noch qua tijdstip door verzoeker worden gesitueerd, en waaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat verzoeker het christelijke geloof actief belijdt. Het weze in dit verband benadrukt dat *in casu* niet wordt betwist dat verzoeker zich aangesloten heeft bij het Antwerpse Bijbelhuis en daar een zeker onderricht in het christelijke geloof heeft genoten, maar dat dit gegeven niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker de oprechte intentie heeft om voortaan als christen door het leven te gaan.

Middels een aanvullende nota van 24 oktober 2016 legt verzoeker fotokopieën neer van een doopverklaring uitgaande van het Bijbelhuis te Antwerpen, van een doopcertificaat op naam van verzoeker en van een document waarin verzoekers familie hem verloochent. Het origineel van elk van voormelde documenten, alsook verzoekers originele paspoort, wordt door verzoeker op de terechtzitting van 18 november 2016 bijgebracht. Deze documenten zijn niet van aard afbreuk te doen aan de vaststelling dat op basis van verzoekers verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan de oprechtheid van verzoekers christelijke overtuiging. De doopverklaring en het doopcertificaat getuigen van verzoekers bekering, maar onthullen niets over verzoekers werkelijke intentie of drijfveren. De brief waarin verzoekers familie zich van hem distantieert kan op eenvoudig verzoek door om het even wie zijn opgesteld en ontbeert in het licht van verzoekers verklaringen en de informatie aangaande documentenfraude in het administratief dossier elke bewijswaarde. Evenmin blijkt hieruit een gegronde vrees voor vervolging noch dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekers paspoort, tot slot, bevestigt een aantal gegevens betreffende verzoekers identiteit en reisbewegingen, maar kan zijn asielmotieven op geen enkele wijze staven.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan

een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Voor zover verzoeker aangeeft dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert, dateert van 31 maart 2016 en niet voldoende actueel is, bemerkt de Raad dat de verwerende partij zich baseert op informatie van 23 juni 2016, aanwezig in het administratief dossier. Per aanvullende nota bracht de verwerende partij nog recentere informatie bij namelijk de "*COI Focus*" betreffende "*Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016.

Uit zowel de door verzoeker geciteerde informatie als de door verweerder neergelegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11) en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan.

Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen.

Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer in het administratief dossier) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden 405 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen

om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst is reeds opgenomen in het administratief dossier en als dusdanig verwerkt in de hoger weergegeven analyse met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in Bagdad.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF